

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/39/2013
Identifikačné číslo spisu:	6011200924
Dátum vydania rozhodnutia:	16.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6011200924.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: B. N., G., Z. Z., proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Vázovova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/221/10751-67054/2011/990110-r zo dňa 21.06.2011, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/81/2011-31 zo dňa 11.12.2012, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/81/2011-31 zo dňa 11. decembra 2012 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Banskej Bystrici zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) z dôvodu, že žalobca nie je v konaní zastúpený podľa § 250a O.s.p.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby ho odvolací súd zrušil. Zároveň žiadal zrušiť aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/81/2011-19 zo dňa 15.06.2012.

V odvolaní namietal, že neboli splnené podmienky na vydanie uznesenia č. k. 24S/81/2011-19, ktorým krajský súd zmenil svoje uznesenie č. k. 24S/81/2011-14, ktorým bol druhým výrokom žalobcovi ustanovený zástupca z radov advokátov a proti ktorému podal odvolanie tento ustanovený advokát ako neoprávnená osoba, a ktorý konal proti vôli zastúpeného žalobcu, napriek tomu, že odvolanie proti uzneseniu nebolo prípustné.

Ďalej poukázal na skutočnosti týkajúce sa doručovania uznesenia krajského súdu č. k. 24S/81/2011-19 zo dňa 15.06.2012 a výzvy zo dňa 05.09.2012. Uviedol, že z napadnutého rozhodnutia krajského súdu nie je zrejmé, či bolo žalobcovi oznámené uloženie zásielok, keď ich súd považuje v zmysle § 47 ods. 2 O.s.p. za doručené. Nemožnosť oboznámiť sa s obsahom zásielok viedla k žalobcovej nečinnosti vo veci

a následne k postupu súdu, ktorý konanie zastavil, čím mu súd odňal možnosť konať pred súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Žalobou doručenou krajskému súdu dňa 04.10.2011 sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. I/221/10751-67054/2011/990110-r zo dňa 21.06.2011, ktorým potvrdil platobný výmer Mesta Banská Bystrica č. 1620586071/383836 zo dňa 08.03.2011, ktorým žalobcovi vyrubil miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na rok 2011 v sume 21,17 €, a rozhodnutia žalovaného č. I/221/10423-6712/2011/990110-r zo dňa 21.06.2011, ktoré ako vyplýva z obsahu súdneho spisu je predmetom konania vo veci vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 24S/80/2011. Zároveň požiadal súd o ustanovenie zástupcu z radov advokátov.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 24S/81/2011-14 zo dňa 07.03.2012 priznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov a ustanovil mu za zástupcu advokáta.

Uznesením č. k. 24S/81/2011-19 zo dňa 15.06.2012 krajský súd uznesenie č. k. 24S/81/2011-14 zo dňa 07.03.2012 v časti druhého výroku, ktorým súd ustanovil žalobcovi za zástupcu advokáta zrušil a žalobcu odkázal na Centrum právnej pomoci.

Najvyšší súd zistil, že uznesenie č. k. 24S/81/2011-19 zo dňa 15.06.2012 sa žalobcovi nepodarilo doručiť ani na adresu trvalého pobytu, ani v mieste, ktoré na doručovanie označil žalobca. Z vrátenej zásielky, na základe záznamu pošty, vyplýva, že žalobca v tom čase na pošte využíval špeciálny spôsob dodávania zásielok - poštový priečinok Post BOX. Zásielka bola na pošte uložená dňa 03.07.2012 a odberná lehota skončila dňom 21.07.2012. Zásielka bola krajskému súdu vrátená dňa 25.07.2012 ako neprevzatá v odbernej lehote.

Výzvou zo dňa 05.09.2012 krajský súd vyzval žalobcu, aby v lehote 7 dní súdu oznámil, či sa v zmysle vyššie uvedeného uznesenia č. k. 24S/81/2011-19 zo dňa 15.06.2012 obrátil so žiadosťou o ustanovenie advokáta na Centrum právnej pomoci a či mu bol ustanovený zástupca, resp. súdu v tej istej lehote oznámil meno, priezvisko a adresu ustanoveného advokáta s poučením, že ak nebude zastúpený podľa § 250a O.s.p., súd konanie zastaví podľa § 250d ods. 3 O.s.p.

Ani predmetnú výzvu sa súdu nepodarilo žalobcovi doručiť, ani prostredníctvom pošty, ani prostredníctvom policajného zboru. Zásielka bola súdu vrátená dňa 27.09.2012 ako neprevzatá v odbernej lehote. Podľa záznamov pošty, aj v tomto čase žalobca využíval službu Post BOX.

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie, keď vychádzal z názoru, že za deň doručeniu sporných zásielok adresovaných žalobcovi sa podľa § 47 ods. 2 O.s.p. považuje deň, keď boli vrátené súdu, keďže si ich žalobca v odbernej lehote na pošte neprevzal.

Podľa § 47 ods. 2 O.s.p. ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

V prípade faktického nedoručenia zásielky pri využívaní poštového priečinku Post BOX nemožno považovať písomnosť za doručенú dňom vrátenia súdu v zmysle fikcie doručenia podľa § 47 ods. 2 O.s.p., pretože tento procesný postup doručovateľa sa nevzťahuje na službu Post BOX a v prípade využívania tejto služby nie je ani fakticky realizovateľný.

Občiansky súdny poriadok neupravuje vznik fikcie doručenia v prípade preberania zásielok na pošte a ak

adresát nemá pridelený priečinok. Takúto úpravu obsahuje napr. ust. § 66 ods. 5 zák. č. 301/2005 Z.z. (Trestný poriadok), § 25 ods. 4 zák. č. 71/1967 Zb. Správny poriadok, alebo § 31 ods. 5 zák. č. 563/2009 Z.z. (Daňový poriadok).

Napríklad podľa § 31 ods. 5 Daňového poriadku Ak si adresát vyhradí doručovanie zásielok do poštového priečinku alebo ak si adresát na základe dohody preberá zásielky na pošte a nemá pridelený priečinok, dátum príchodu zásielky sa považuje za dátum jej uloženia. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do 15 dní od jej uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Ustanovenia o doručovaní podľa jednotlivých procesných poriadkov sú zastrešované základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky. Doručovanie je súčasne realizáciou výkonu právomoci príslušného orgánu podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Nemôže sa preto vykonávať analogickým spôsobom. To potvrdzuje aj postupné dopĺňanie úpravy jednotlivých procesných predpisov o ustanovenia o doručovaní zásielok do poštového priečinku a preberanie zásielok na pošte. Takáto právna úprava v Občianskom súdnom poriadku absentuje, pričom možno dôvodne očakávať jej doplnenie.

Najvyšší súd by akceptovaním právneho názoru krajského súdu v napadnutom rozhodnutí vystavil ďalšie konanie riziku ústavnej sťažnosti s ohľadom na skutočnosť, že explicitná právna úprava ohľadne tohto spôsobu doručovania v Občianskom súdnom poriadku absentuje.

Najvyšší súd konštatuje, že fikcia doručenia spájaná s určitou právnou skutočnosťou musí byť stanovená zákonom, a to explicitne. Ide o právnu skutočnosť, s ktorou Občiansky súdny poriadok spája závažné právne dôsledky.

Keďže sporné zásielky, uznesenia č. k. 24S/81/2011-19 zo dňa 15.06.2012 a výzva zo dňa 05.09.2012, neboli žalobcovi účinne doručené, neboli ani splnené zákonné predpoklady na zastavenie konania, keďže žalobca nebol v súlade s § 30 O.s.p. poučený o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so svojou žiadosťou o ustanovenie advokáta.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/81/2011-31 zo dňa 11.12.2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

Predmetom odvolacieho konania na základe odvolania žalobcu bolo uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/81/2011-31 zo dňa 11.12.2012, nemohol preto odvolací súd v tomto konaní preskúmať aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/81/2011-19 zo dňa 15.06.2012, ktoré nebolo napadnuté opravným prostriedkom. V ďalšom konaní by mal krajský súd uznesenie č. k. 24S/81/2011-19 zo dňa 15.06.2012 doručiť žalobcovi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.